

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia.....2008 r.

w sprawie udzielania pomocy finansowej dla nowych inwestycji o dużym znaczeniu dla gospodarki w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, 2007-2013

Na podstawie art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 140, poz. 984) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa szczegółowe przeznaczenie, warunki i tryb udzielania pomocy publicznej w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, 2007 – 2013 na wsparcie inwestycji o dużym znaczeniu dla gospodarki (działanie 4.5), w tym:

- 1) wsparcie inwestycji w sektorze produkcyjnym (poddziałanie: 4.5.1),
- 2) wsparcie inwestycji w sektorze usług nowoczesnych (poddziałanie 4.5.2)

- zwanej dalej „pomocą”.

§ 2.

1. Pomoc, o której mowa w § 1, może być udzielana na:

- 1) nową inwestycję;
- 2) szkolenia specjalistyczne;
- 3) usługi doradcze świadczone przez doradców zewnętrznych.

2. Pomoc, w zakresie o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, może być udzielana wyłącznie przedsiębiorcy realizującemu nową inwestycję typu centrum badawczo-rozwojowe, o której mowa w § 8 ust. 2 pkt 2 lit.c i nie może przekraczać 1 mln złotych w odniesieniu do pomocy na szkolenia oraz 600 tysięcy złotych w odniesieniu do pomocy na doradztwo.

§ 3.

Ilekrót w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) mikroprzedsiębiorcy, małym lub średnim przedsiębiorcy - należy przez to rozumieć mikroprzedsiębiorcę, małego lub średniego przedsiębiorcę w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001, str. 33; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 8, t. 2, str. 141) w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 i rozszerzającym jego zakres w celu włączenia pomocy dla badań i rozwoju (Dz. Urz. UE L 63 z 28.02.2004, str. 22; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 3, str. 64) oraz zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1976/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. zmieniającym rozporządzenia (WE) nr 2204/2002, (WE) nr 70/2001 oraz (WE) nr 68/2001 w odniesieniu do przedłużenia okresu stosowania (Dz. Urz. UE L 368 z 23.12.2006, str. 85);

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

- 2) nowej inwestycji - należy przez to rozumieć inwestycję w środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, związane z utworzeniem nowego przedsiębiorstwa, rozbudową istniejącego przedsiębiorstwa, dywersyfikacją produkcji przedsiębiorstwa poprzez wprowadzanie nowych dodatkowych produktów lub zasadniczą zmianą dotyczącą procesu produkcyjnego w istniejącym przedsiębiorstwie. Za nową inwestycję nie uznaje się nabycia wyłącznie udziałów lub akcji przedsiębiorstwa;
- 3) dużym projekcie inwestycyjnym - należy przez to rozumieć nową inwestycję, podjętą w okresie trzech lat przez jednego lub więcej przedsiębiorców, w przypadku której środki trwałe są połączone ze sobą w sposób ekonomicznie niepodzielny oraz której koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą przekraczają równowartość 50 mln euro;
- 4) tworzeniu nowych miejsc pracy – należy przez to rozumieć wzrost netto liczby pracowników u danego przedsiębiorcy bezpośrednio w związku z realizacją nowej inwestycji w stosunku do średniego zatrudnienia w okresie poprzednich 12 miesięcy. Liczba pracowników oznacza pracowników zatrudnionych na pełnych etatach w okresie jednego roku wraz z pracownikami zatrudnionymi na niepełnych etatach oraz pracownikami sezonowymi, w przeliczeniu na pełne etaty;
- 5) rozpoczęciu inwestycji - należy przez to rozumieć dzień rozpoczęcia robót budowlanych lub pierwszego zobowiązania do zamówienia towarów i usług związanych z realizacją inwestycji, z wyłączeniem wstępnych studiów wykonalności;
- 6) szkoleniach specjalistycznych – należy przez to rozumieć szkolenia teoretyczne i praktyczne dotyczące bezpośrednio i wyłącznie obecnego lub przyszłego stanowiska pracy danego pracownika u wspieranego przedsiębiorcy oraz związane ze specyfiką działania tego przedsiębiorcy, przez co możliwość wykorzystania zdobytych kwalifikacji u innych przedsiębiorców albo w innych obszarach działalności są ograniczone;
- 7) intensywności pomocy – należy przez to rozumieć stosunek wartości pomocy wyrażonej w ekwiwalencie dotacji brutto do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.

§ 4.

Wyrażone w euro kwoty określone w rozporządzeniu są przeliczane na złote według średniego kursu Narodowego Banku Polskiego, obowiązującego w dniu udzielenia pomocy.

§ 5.

1. Pomoc jest udzielana w formie bezzwrotnego dofinansowania przeznaczonego na pokrycie części kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.
2. Przedsiębiorca składa wniosek o udzielenie pomocy do podmiotu udzielającego pomocy.
3. Do wniosku o udzielenie pomocy przedsiębiorca dołącza:
 - 1) informacje o otrzymanej pomocy publicznej lub informacje o nieotrzymaniu pomocy w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą;
 - 2) zaświadczenia o pomocy de minimis otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą;
 - 3) oświadczenie, iż przedsiębiorca nie znajduje się w trudnej sytuacji ekonomicznej, w rozumieniu pkt 9-11 Komunikatu Komisji w sprawie wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE C 244 z 1.10.2004, str. 2);
 - 4) wszystkie zaświadczenia o pomocy de minimis otrzymanej w ciągu 3 ostatnich lat kalendarzowych - w przypadku przedsiębiorcy innego niż mikroprzedsiębiorca, mały lub średni przedsiębiorca ubiegającego się o pomoc na usługi doradcze świadczone przez doradców zewnętrznych.

4. Pomoc może otrzymać przedsiębiorca, który nie później niż do dnia 31 grudnia 2013 r. podpisał umowę o dofinansowanie z podmiotem udzielającym pomocy lub podmiotem przez niego upoważnionym.
5. Stosowanie warunków udzielania pomocy, określonych w niniejszym rozporządzeniu, zwalnia z obowiązku notyfikacji Komisji Europejskiej projektu takiej pomocy, z zastrzeżeniem § 7 oraz § 14 ust. 7.

§ 6.

1. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do pomocy:

- 1) w sektorach: rybołówstwa i akwakultury²⁾, budownictwa okrętowego³⁾, węgla⁴⁾, stali⁵⁾ oraz włókien syntetycznych⁶⁾;
- 2) w zakresie działalności związanej z produkcją pierwotną produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;
- 3) w zakresie działalności związanej z wytwarzaniem i obrotem produktami mającymi imitować lub zastępować mleko i przetwory mleczne, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1898/87 z dnia 2 lipca 1987 r. w sprawie ochrony oznaczeń stosowanych w obrocie mlekiem i przetworami mlecznymi (Dz. Urz. WE L 182 z 3.07.1987, str. 36, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 247, z późn. zm.);
- 4) na działalność związaną z wywozem towarów lub usług do państw członkowskich Unii Europejskiej lub z eksportem towarów lub usług do krajów trzecich;
- 5) uzależnionej od wykorzystywania towarów krajowych uprzywilejowanych względem towarów przywożonych;

2. Pomoc nie może być udzielona przedsiębiorcom:

- 1) znajdującym się w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu pkt 9-11 Komunikatu Komisji w sprawie wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw;
- 2) na którym ciąży obowiązek zwrotu pomocy, wynikający z decyzji Komisji Europejskiej uznającej pomoc za niezgodną z prawem oraz ze wspólnym rynkiem, w rozumieniu art. 87 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

§ 7.

Notyfikacji Komisji Europejskiej podlega pomoc dotycząca dużych projektów inwestycyjnych, w przypadku których całkowita wartość zamierzonej pomocy ze wszystkich źródeł przekracza 75% maksymalnej kwoty pomocy, jaką można przeznaczyć na inwestycje o kosztach kwalifikujących się do objęcia pomocą w wysokości 100 mln euro, przy zastosowaniu intensywności pomocy określonej w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 października 2006 r. w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej (Dz. U. Nr 190, poz. 1402).

²⁾ W rozumieniu wytycznych dotyczących pomocy państwa dla rybołówstwa i akwakultury (Dz. Urz. UE C 229, 14.09.2004, str. 5).

³⁾ W rozumieniu Zasad Ramowych dotyczących pomocy publicznej dla przemysłu stoczniowego (Dz. Urz. UE C 317, 30.12.2003).

⁴⁾ W rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego (Dz. Urz. WE L 205 z 2.08.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 2, str. 170).

⁵⁾ W rozumieniu załącznika I do Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007-2013 (Dz. Urz. UE C 54, 4.03.2006, str. 13).

⁶⁾ W rozumieniu załącznika II do Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007-2013 (Dz. Urz. UE C 54, 4.03.2006, str. 13).

§ 8.

1. Pomoc może być udzielana przedsiębiorcom, którzy realizują nowe inwestycje o dużym znaczeniu dla gospodarki.
2. Inwestycjami o dużym znaczeniu dla gospodarki są:
 - 1) w ramach poddziałania 4.5.1 - nowe inwestycje o charakterze innowacyjnym w sektorze produkcyjnym, spełniające łącznie następujące warunki:
 - a) koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą na nową inwestycję, ustalone zgodnie z § 10, są nie mniejsze niż 160 mln PLN,
 - b) liczba nowych miejsc pracy utworzonych w związku z realizacją nowej inwestycji jest nie mniejsza niż 200,
 - c) okres stosowania na świecie zakupionego lub wdrożonego w ramach nowej inwestycji rozwiązania technologicznego nie przekracza 3 lat, bądź wartość sprzedaży na świecie wyrobów lub usług wytworzonych w oparciu o tę technologię nie przekracza 15% wartości sprzedaży na świecie w branży, do której należą te wyroby lub usługi, określonej według trzycyfrowych kodów zawartych w przepisach dotyczących klasyfikacji działalności;
 - 2) w ramach poddziałania 4.5.2 - nowe inwestycje o charakterze innowacyjnym w sektorze usług nowoczesnych, w inwestycje typu:
 - a) centrum usług wspólnych - wewnętrzna lub zewnętrzna jednostka przejmująca część zadań lub procesów przedsiębiorstwa z zakresu finansów, księgowości, zarządzania zasobami ludzkimi, administracji, logistyki, zaplecza bankowego i ubezpieczeniowego (back-office), badań rynkowych, wsparcia technologii informacyjnych i komunikacyjnych (IT), charakteryzująca się optymalizacją (redukcją) kosztów i poprawą jakości danej usługi danego przedsiębiorstwa,
 - b) centrum IT - zajmujące się rozwojem oprogramowania, testowaniem i zarządzaniem aplikacjami, zarządzaniem bazami danych, projektowaniem i wdrażaniem sieci, optymalizacją produktu oraz wspieraniem działań innowacyjnych
- w związku z realizacją których zostanie utworzonych nie mniej niż 200 nowych miejsc pracy,
 - c) centrum badawczo-rozwojowe – jednostka organizacyjna lub wyodrębniona organizacyjnie jednostka rozpoczynająca prowadzenie działalności, której głównym zadaniem jest prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych w wydzielonych i przystosowanych do tego typu działalności pomieszczeniach przy wykorzystaniu infrastruktury technicznej oraz wykwalifikowanej kadry, jeżeli w związku z realizacją inwestycji utworzonych zostanie co najmniej 10 nowych miejsc pracy dla personelu zaangażowanego w działalność badawczo-rozwojową (B+R).
3. Za inwestycję o charakterze innowacyjnym uznaje się nową inwestycję, polegającą na zastosowaniu nowej technologii i prowadzącą do produkcji nowych lub zmodernizowanych wyrobów lub świadczenia nowych lub zmodernizowanych usług.
4. Miejsca pracy utworzone bezpośrednio w związku z realizacją nowej inwestycji oznaczają miejsca pracy związane z działalnością, której dotyczy inwestycja, i utworzone w ciągu trzech lat od dnia jej zakończenia, w tym także miejsca pracy utworzone w związku ze wzrostem stopnia wykorzystania zdolności produkcyjnych stworzonych wskutek inwestycji.

§ 9.

1. Pomoc na nową inwestycję udzielana jest z zachowaniem przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1628/2006 z dnia 24 października 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej (Dz. Urz. UE L 302 z 1.11.2006, str. 29).
2. Pomoc może zostać udzielona, jeżeli przed rozpoczęciem inwestycji:

- 1) został złożony wniosek o udzielenie pomocy;
 - 2) wnioskodawca uzyskał drogą elektroniczną lub pisemną potwierdzenie, że projekt, z zastrzeżeniem szczegółowej weryfikacji wniosku o udzielenie pomocy, kwalifikuje się do udzielenia pomocy.
3. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jest wysyłane przez podmiot udzielający pomocy lub podmiot przez niego upoważniony, w terminie do 30 dni od daty wpływu wniosku o pomoc.
 4. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, nie stanowi podstawy do roszczeń o przyznanie i wypłatę pomocy.

§ 10.

1. Pomoc na nową inwestycję może być obliczana w odniesieniu do:
 - 1) kosztów inwestycji w środki trwałe oraz w wartości niematerialne i prawne, które są związane z realizacją nowej inwestycji lub
 - 2) kosztów utworzenia miejsc pracy.
2. Kosztami kwalifikującymi się do objęcia pomocą na nową inwestycję są koszty poniesione po dniu uzyskania potwierdzenia, o którym mowa w § 9 ust. 2 pkt 2, do dnia określonego w umowie o udzielenie pomocy. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zalicza się:
 - 1) cenę nabycia prawa własności lub wieczystego użytkowania gruntów do wysokości 10% całkowitych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na nową inwestycję;
 - 2) cenę nabycia prawa własności lub użytkowania wieczystego nieruchomości zabudowanej;
 - 3) koszt najmu lub dzierżawy nieruchomości ściśle powiązanych z nową inwestycją;
 - 4) cenę nabycia lub koszt wytworzenia środków trwałych, w tym:
 - a) budowli i budynków, pod warunkiem, że ich nabycie pozostaje w bezpośrednim związku z celami projektu inwestycyjnego objętego pomocą,
 - b) maszyn i urządzeń,
 - c) narzędzi, przyrządów i aparatury,
 - d) wyposażenia technicznego i infrastruktury technicznej dla prac biurowych,
 - e) infrastruktury technicznej związanej z nową inwestycją, przy czym przez budowę urządzeń infrastruktury technicznej rozumie się urządzenie albo modernizację drogi oraz wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych;
 - 5) cenę nabycia wraz z kosztem instalacji wartości niematerialnych i prawnych związanych z transferem technologii w formie patentów, licencji lub nieopatentowanej wiedzy technicznej, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:
 - a) będą wykorzystywane wyłącznie w przedsiębiorstwie, które otrzymało pomoc,
 - b) będą podlegać amortyzacji zgodnie z przepisami o rachunkowości,
 - c) będą nabyte od osób trzecich na warunkach rynkowych,
 - d) będą stanowić aktywa przedsiębiorstwa, które otrzymało pomoc i pozostaną w nim przez co najmniej pięć lat, a w przypadku małego i średniego przedsiębiorcy przez co najmniej trzy lata;
 - 6) koszt instalacji i uruchomienia środków trwałych;

- 7) cenę nabycia materiałów lub robót budowlanych, pod warunkiem, że pozostają w bezpośrednim związku z celami projektu inwestycyjnego objętego wsparciem na nowe inwestycje.
3. W przypadku przedsiębiorców innych niż mikroprzedsiębiorcy, mali i średni przedsiębiorcy, koszty określone w ust. 2 pkt 5 uwzględnia się w wysokości nie przekraczającej 50% całkowitych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na nową inwestycję.
4. Koszt związany z nabyciem środków trwałych objętych najmem albo dzierżawą, innych niż nieruchomości, uwzględnia się jedynie w przypadku, gdy najem albo dzierżawa ma postać leasingu finansowego oraz obejmuje zobowiązanie do nabycia środków trwałych z chwilą upływu okresu najmu albo dzierżawy. W odniesieniu do najmu albo dzierżawy nieruchomości najem albo dzierżawa musi trwać przez okres co najmniej pięciu lat od dnia zakończenia inwestycji lub trzech lat w przypadku mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.
5. W przypadku przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą w sektorze transportu do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą nie zalicza się kosztów zakupu środków transportu.
6. Aktywa nabyte przez przedsiębiorcę innego niż mikroprzedsiębiorca, mały lub średni przedsiębiorca, muszą być nowe.
7. W przypadku nabywania używanych środków trwałych powinny być spełnione następujące warunki:
 - 1) cena używanych aktywów nie przekracza ich wartości rynkowej, określonej na dzień nabycia i jest niższa od ceny podobnych, nowych aktywów;
 - 2) sprzedający złoży oświadczenie określające zbywcę środków trwałych, miejsce i datę ich zakupu;
 - 3) w okresie 7 lat nie zostały one nabyte z wykorzystaniem środków publicznych.
8. Cenę nabycia i koszt wytworzenia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych ustala się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.⁷⁾).
9. Koszty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, pomniejsza się o podatek od towarów i usług, chyba że zgodnie z odrębnymi przepisami przedsiębiorcy nie przysługuje prawo jego zwrotu lub odliczenia.
10. Kosztami kwalifikującymi się do objęcia pomocą, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są dwuletnie koszty pracy nowo zatrudnionych pracowników, obejmujące koszty płacy brutto tych pracowników, powiększone o obowiązkowe płatności związane z ich zatrudnieniem, ponoszone przez przedsiębiorcę od dnia zatrudnienia tych pracowników.

§ 11.

1. Maksymalna intensywność pomocy udzielanej na realizację nowej inwestycji nie może przekroczyć:
 - 1) w poddziałaniu 4.5.1 – 15 %;
 - 2) w poddziałaniu 4.5.2 – w przypadku inwestycji, o których mowa w § 8 ust. 2 pkt 2 lit. a i b – 30 %;

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155, z 2005 r. Nr 10, poz. 66, Nr 184, poz. 1539 i Nr 267, poz. 2252 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 208, poz. 1540.

- 3) w poddziałaniu 4.5.2 – w przypadku inwestycji, o których mowa w § 8 ust. 2 pkt 2 lit. c – zgodnie z § 3 i § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 października 2006 r. w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej.
2. Maksymalną wartość pomocy udzielanej przedsiębiorcy na realizację dużego projektu inwestycyjnego, ustala się zgodnie ze wzorem określonym w § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 października 2006 r. w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej.

§ 12.

1. Pomoc na nową inwestycję może być udzielana wraz z pomocą na tworzenie nowych miejsc pracy, pod warunkiem, że łącznie wielkość tych pomocy nie przekracza maksymalnej wielkości pomocy określonej w § 11, przy czym dopuszczalną wielkość pomocy określa się jako iloczyn maksymalnej intensywności pomocy i wyższej kwoty kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą: kosztów nowej inwestycji albo dwuletnich kosztów pracy nowo zatrudnionych pracowników.
2. Pomoc na nową inwestycję, udzielana na podstawie niniejszego rozporządzenia, podlega sumowaniu z inną pomocą, w tym pomocą de minimis, udzieloną danemu przedsiębiorcy, w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą oraz pomocą na tworzenie nowych miejsc pracy związanych z tą inwestycją, bez względu na jej formę i źródło pochodzenia, w tym ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej i nie może przekroczyć maksymalnej wielkości określonej w § 11.

§ 13.

1. Pomoc na nową inwestycję jest udzielana, pod warunkiem, że przedsiębiorca zobowiąże się do:
 - 1) pokrycia ze środków własnych lub zewnętrznych źródeł finansowania co najmniej 25% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą;
 - 2) utrzymania inwestycji przez okres co najmniej pięciu lat, a w przypadku mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców przez okres co najmniej trzech lat, od dnia jej zakończenia, w województwie, w którym została zrealizowana;
 - 3) utrzymania każdego nowoutworzonego miejsca pracy przez okres co najmniej pięciu lat, a w przypadku mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców przez okres co najmniej trzech lat od dnia jego utworzenia, w przypadku pomocy, o której mowa w § 10 ust. 1 pkt 2.
2. Przez środki własne lub zewnętrzne źródła finansowania należy rozumieć środki, które nie zostały uzyskane przez przedsiębiorcę w ramach udzielonego mu wsparcia ze środków publicznych, w szczególności w formie kredytów preferencyjnych, dopłat do oprocentowania kredytów preferencyjnych lub gwarancji i poręczeń na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku.
3. Warunek określony w ust. 1 pkt 2 nie uniemożliwia wymiany maszyn lub urządzeń, które z uwagi na szybki postęp technologiczny stały się przestarzałe w okresie, o którym mowa w tym punkcie, o ile działalność gospodarcza zostanie utrzymana w danym regionie przez minimalny wymagany okres.

§ 14.

1. Pomoc na szkolenia specjalistyczne udzielana jest zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001, str. 20) zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) 363/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniającym rozporządzenie 68/2001 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej (Dz. Urz. WE L 63 z 28.02.2004, str. 20; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 3, str. 62), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1976/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. zmieniającym rozporządzenia (WE) nr 2204/2002, (WE) nr 70/2001 oraz (WE) nr 68/2001 w odniesieniu do przedłużenia okresu ich stosowania.

2. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, o której mowa w ust. 1, zalicza się poniesione po dniu uzyskania potwierdzenia, o którym mowa w § 9 ust. 2 pkt 2:
 - 1) wynagrodzenia oraz obowiązkowe składki na ubezpieczenia społeczne osób prowadzących szkolenie;
 - 2) koszty podróży osób prowadzących szkolenie i uczestników szkolenia;
 - 3) koszty zakwaterowania osób prowadzących szkolenie;
 - 4) inne koszty bieżące, w tym koszty materiałów i dostaw związanych ze szkoleniem;
 - 5) amortyzacje narzędzi i wyposażenia w zakresie, w jakim są one wykorzystywane wyłącznie na potrzeby szkolenia;
 - 6) koszty poradnictwa i doradztwa w zakresie, w jakim dotyczą szkolenia.
3. Za koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą uznaje się również koszty zatrudnienia pracownika, jakie ponosi pracodawca w okresie, w którym pracownik uczestniczy w szkoleniu, z wyłączeniem kosztów ponoszonych w czasie, w którym pracownik wytwarzał towary lub świadczył usługi – do wysokości sumy ogólnej kosztów określonych w ust. 2.
4. Intensywność pomocy nie może przekroczyć:
 - 1) 45% - w przypadku mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniego przedsiębiorcy;
 - 2) 35% - w przypadku innego przedsiębiorcy.
5. Intensywność pomocy, o której mowa w ust. 4, powiększa się o 10 punktów procentowych w przypadku pracowników w gorszym położeniu w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia wymienionego w ust 1.
6. Pomoc, o której mowa w ust. 1, podlega sumowaniu z inną pomocą, w tym pomocą de minimis, udzieloną danemu przedsiębiorcy, w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą związanych z danym projektem, bez względu na jej formę i źródło pochodzenia, w tym ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej i nie może przekroczyć maksymalnych intensywności, określonych w ust. 4 i 5.
7. W przypadku, gdy przewidywana kwota pomocy na szkolenie, zsumowana zgodnie z ust. 6, przekracza kwotę stanowiącą równowartość 1 mln euro, pomoc podlega indywidualnej notyfikacji.

§ 15.

1. Pomoc na usługi doradcze świadczone przez doradców zewnętrznych jest udzielana:
 - 1) mikroprzedsiębiorcy, małemu lub średniemu przedsiębiorcy – z zachowaniem przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 i rozszerzającym jego zakres w celu włączenia pomocy dla badań i rozwoju (Dz. Urz. WE L 63 z 28.02.2004, str. 22; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 3, str.64), rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 TWE do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 (Dz. Urz. UE L 358 z 16. 12. 2006, str. 3), rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1976/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. zmieniającym rozporządzenia (WE) nr 2204, (WE) nr 70/2001 oraz (WE) nr 68/2001 w odniesieniu do przedłużenia okresu stosowania oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 (Dz. Urz. UE L 358 z 16.12.2006, str. 3);

- 2) przedsiębiorcy innemu niż określony w pkt 1 – z zachowaniem przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5).
2. Pomoc de minimis może być udzielana przedsiębiorcy pod warunkiem, że łącznie z inną pomocą de minimis, otrzymaną w danym roku kalendarzowym oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat kalendarzowych z różnych źródeł i w różnych formach, nie przekroczy kwoty 200 000 euro, a w przypadku przedsiębiorcy prowadzącego działalność w sektorze transportu drogowego – 100 000 euro.
 3. Wielkość pomocy na usługi doradcze świadczone przez doradców zewnętrznych nie może przekroczyć 50% wartości kosztów tych usług, poniesionych po dniu uzyskania potwierdzenia, o którym mowa w § 9 ust. 2 pkt 2.
 4. Pomoc na usługi doradcze świadczone przez doradców zewnętrznych może być udzielana pod warunkiem ścisłego powiązania usług doradczych z realizowaną inwestycją. Pomoc nie może być udzielana na usługi doradztwa stałego, związanego z bieżącą działalnością operacyjną przedsiębiorstwa, takiego jak doradztwo podatkowe, stała obsługa prawna lub doradztwo marketingowe.
 5. Pomoc, o której mowa w ust. 1 pkt 1, podlega sumowaniu z inną pomocą, w tym pomocą de minimis, udzieloną danemu przedsiębiorcy, w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą związanych z danym projektem, bez względu na jej formę i źródło pochodzenia, w tym ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej i nie może przekroczyć maksymalnych intensywności wsparcia.
 6. Pomocy de minimis nie udziela się, jeżeli łącznie z inną pomocą udzieloną w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą spowodowałyby przekroczenie maksymalnej intensywności wsparcia.

§ 16.

Rozporządzenie obowiązuje do dnia 31 grudnia 2015 r.

§ 17.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 roku o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 140, poz. 984).

Celem regulacji jest wspieranie nowych inwestycji o dużym potencjale innowacyjnym, mających istotne znaczenie dla gospodarki ze względu na oddziaływanie społeczno-ekonomiczne, w tym wielkość nakładów inwestycyjnych, łącznie z generowaniem dużej stopy zwrotu z inwestycji lub generowaniem dużej liczby nowych miejsc pracy, w szczególności dla pracowników wysoko wykwalifikowanych.

Wsparcie udzielane będzie w ramach działania 4.5 „Wsparcie inwestycji o dużym znaczeniu dla gospodarki” Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, 2007-2013 (PO IG), poddziałanie 4.5.1. „Wsparcie inwestycji w sektorze produkcyjnym” oraz 4.5.2. „Wsparcie inwestycji w sektorze usług nowoczesnych”.

Zgodnie z doświadczeniami krajów, które wstąpiły do Unii Europejskiej przed Polską, wartość napływu bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ) uległa zwiększeniu na skutek akcesji. W 2004 roku, wśród projektów obsługiwanych przez PAIiZ, decyzje o inwestycji podjęło 24 inwestorów, rok później udzielono wsparcia już dla 46 projektów. Zakłada się, że w czterech pierwszych latach obowiązywania PO IG tempo przyrostu zainteresowania Polską utrzyma się na podobnym poziomie. Z wymienionej ilości projektów około połowa ma szczególne znaczenie dla polskiej gospodarki ze względu na oddziaływanie społeczno-ekonomiczne. Istotne jest zatem stworzenie systemu wsparcia, który zachęci inwestorów do podejmowania inwestycji w Polsce, w szczególności związanych z zastosowaniem nowoczesnych rozwiązań technologicznych oraz z działalnością B+R.

Działanie 4.5 wychodzi naprzeciw powyższym założeniom, wspierając m. in. duże inwestycje związane z zastosowaniem nowoczesnych rozwiązań technologicznych tj. stosowanych na świecie nie dłużej niż 3 lata. Realizacja działania będzie miała duży wpływ na tzw. *spillover effects* tj. transfer wiedzy i technologii z przedsiębiorstw zagranicznych do przedsiębiorstw krajowych oraz efekt naśladownictwa. Przyczyniają się one do rozbudowy potencjału badawczego oraz napływu nowoczesnych metod zarządzania, które poprzez proces dyfuzji upowszechniają się w całej gospodarce. BIZ oddziałują na przedsiębiorstwa krajowe poprzez wprowadzanie na rynek krajowy dodatkowego elementu konkurencji, wymuszającego lepszą organizację produkcji, dojrzałość marketingową oraz obniżkę cen.

Działanie 4.5, którego, zgodnie z przewidywaniami, największy odsetek alokacji finansowej przeznaczony zostanie na projekty średnich i dużych przedsiębiorców stanowi uzupełnienie innych działań PO IG skierowanych głównie do małych i średnich przedsiębiorców.

Niniejszy projekt rozporządzenia reguluje szczegółowe warunki i tryb udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej na nowe inwestycje o dużym znaczeniu dla gospodarki, zgodnie z *Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1628/2006 z dnia 24 października 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej (Dz. Urz. WE L 302 z 1.11.2006, str. 29)*, a także pomocy udzielanej zgodnie z *rozporządzeniem Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 TWE do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001 ze zm.)*, *rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5)*, oraz *rozporządzeniem Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie*

zastosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy szkoleniowej (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001, str. 20).

W § 1 określony został zakres rzeczowy regulacji programu pomocowego.

W § 2 określono, iż pomoc otrzymana w ramach niniejszego rozporządzenia może zostać przeznaczona na nową inwestycję, oraz w przypadku tworzenia centrów badawczo-rozwojowych dodatkowo na szkolenia specjalistyczne, usługi doradcze świadczone przez doradców zewnętrznych, jeżeli dotyczą bezpośrednio inwestycji.

W § 3 wyjaśniono podstawowe pojęcia zastosowane w niniejszym rozporządzeniu.

W § 4 określono zasadę przeliczania kwot wyrażonych w euro na złote.

W § 5 wskazano, że pomoc udzielana będzie w formie dotacji na pokrycie części kosztów kwalifikujących się do wsparcia, zapisano podmiot do którego należy złożyć wniosek oraz dokumenty niezbędne do oceny zgodności planowanej pomocy z przepisami wspólnotowymi, a także termin podpisania umowy.

W § 6 wymieniono sektory oraz rodzaje pomocy, do których przepisy rozporządzenia nie mają zastosowania. Zgodnie z *rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1628/2006* przedsiębiorcy działający w tych sektorach nie mogą otrzymywać pomocy regionalnej.

W § 7 wskazano przypadek, kiedy pomoc udzielana w oparciu o niniejsze rozporządzenie podlega obowiązkowi notyfikacji Komisji Europejskiej.

W § 8 określono kryteria, jakie spełniać musi inwestycja o dużym znaczeniu dla gospodarki. W rozumieniu przepisów niniejszego rozporządzenia są nimi nowe inwestycje o charakterze innowacyjnym, podejmowane w sektorze produkcyjnym lub w sektorze usług nowoczesnych, szczególnie w sektorze badawczo-rozwojowym. W sektorze produkcyjnym wspierane będą duże inwestycje o kosztach kwalifikujących się nie mniejszych niż 160 mln PLN oraz generujące przynajmniej 200 nowych miejsc pracy netto. Nabywane w ramach nowej inwestycji rozwiązanie technologiczne musi mieć zastosowanie na świecie poniżej 3 lat bądź wartość sprzedaży na świecie wyrobów lub usług wytworzonych w oparciu o tę wiedzę nie przekracza 15% wartości sprzedaży na świecie w branży, do której należą te wyroby lub usługi, określonej według trzycyfrowych kodów zawartych w przepisach dotyczących klasyfikacji. W przypadku sektora usług nowoczesnych wspierane będą inwestycje typu: centra usług wspólnych, centra IT, centra badawczo-rozwojowe, o ile przyczynią się do utworzenia przynajmniej 200 nowych miejsc pracy. Ponadto pomocą objęte zostaną inwestycje dotyczące utworzenia centrów badawczo-rozwojowych, jeżeli, w związku z realizacją inwestycji powstanie co najmniej 10 miejsc pracy dla personelu B+R.

Ponadto w § 5 pkt 2 wprowadzono definicję „nowej inwestycji”. Zgodnie z zapisem za nową inwestycję uznaje się inwestycje w środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne związane z utworzeniem nowego przedsiębiorstwa, rozbudową istniejącego przedsiębiorstwa, dywersyfikacją produkcji przedsiębiorstwa poprzez wprowadzanie nowych dodatkowych produktów lub zasadniczą zmianą dotyczącą procesu produkcyjnego w istniejącym przedsiębiorstwie. Natomiast przedmiotem niniejszej regulacji nie będą inwestycje w środki trwałe związane z przedsiębiorstwem, które zostało zlikwidowane lub zostałoby zlikwidowane, gdyby zakup nie nastąpił.

W ust. 4 zdefiniowano pojęcie „utworzenia miejsc pracy” w związku z realizacją inwestycji.

W § 9 zapisana została reguła, iż wniosek o udzielenie pomocy regionalnej na nowe inwestycje lub tworzenie miejsc pracy musi zostać złożony przed rozpoczęciem inwestycji, natomiast podmiot udzielający pomocy musi w ciągu 30 dni potwierdzić, że projekt

kwalifikuje się do otrzymania pomocy. Potwierdzenie takie nie jest równoznaczne z decyzją o przyznaniu pomocy i nie stanowi podstawy do roszczeń o wypłatę pomocy.

W § 10 określono koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą na nową inwestycję w aktywa niematerialne i materialne, poniesione po dniu uzyskania potwierdzenia, do których zalicza się m.in. wydatki związane z inwestycją w grunty, budynki, maszyny i urządzenia. W przypadku przedsiębiorcy, dla którego głównym przedmiotem działalności jest świadczenie usług transportowych do kosztów kwalifikowalnych nie wlicza się wydatków na zakup środków transportu.

Kosztami kwalifikującymi się mogą być również dwuletnie koszty pracy nowo zatrudnionych pracowników ponoszone przez przedsiębiorcę od dnia zatrudnienia tych pracowników i pod warunkiem, że miejsca pracy związane są z nową inwestycją.

W § 11 określono maksymalne intensywności pomocy regionalnej dla nowej inwestycji, w tym dla dużych projektów inwestycyjnych. Wskazane pułapy są zgodne z *rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 października 2006 roku w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej* (Dz. U. Nr 190, poz. 1402).

W § 12 określono zasadę obliczania dopuszczalnej wielkości pomocy publicznej w sytuacji, gdy pomoc na nowe inwestycje udzielana jest wraz z pomocą na tworzenie nowych miejsc pracy. Ponadto wskazano na zasadę kumulacji, zgodnie z którą regionalna pomoc inwestycyjna sumuje się z inną pomocą na nowe inwestycje lub tworzenie miejsc pracy, pod warunkiem, że nie przekracza intensywności określonych w niniejszym rozporządzeniu.

W § 13 zapisano warunki udzielenia pomocy regionalnej dla przedsiębiorcy. Są to: obowiązek pokrycia ze środków własnych co najmniej 25% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, utrzymanie inwestycji w województwie, w którym została zrealizowana oraz nowo utworzonych miejsc pracy przez okres 5 lat lub w przypadku MSP przez 3 lata. Warunek powyższy nie uniemożliwia wymiany maszyn i urządzeń, które stały się przestarzałe ze względu na szybki postęp technologiczny.

W § 14 określono rodzaj wydatków kwalifikowanych objętych wsparciem na szkolenia. Ponadto określono maksymalną intensywność pomocy, która nie może przekroczyć 45% w przypadku MSP oraz 35% w przypadku dużego przedsiębiorcy wydatków kwalifikowanych. W przypadku pracowników będących w gorszym położeniu w/w intensywność pomocy może zostać podniesiona o 10 punktów procentowych.

W § 15 określono zasady udzielenia pomocy na usługi doradcze. W przypadku MSP pomoc udzielona będzie w oparciu o rozporządzenie Komisji 70/2001, zaś w przypadku dużego przedsiębiorcy w oparciu o pomoc de minimis. Ponadto określono, iż wielkość pomocy na usługi doradcze nie może przekroczyć 50% wartości tych kosztów. Udzielona na podstawie niniejszego rozporządzenia pomoc nie może zostać przeznaczona na usługi doradztwa stałego związanego z bieżącą działalnością operacyjną przedsiębiorstwa.

W § 16 wskazano końcowy termin obowiązywania rozporządzenia.

W § 17 określono termin wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Zgodnie z przepisem art. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2007, Nr 68, poz. 449) termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia nie stoi w sprzeczności z zasadami demokratycznego państwa prawnego, a ważny interes państwa wymaga, aby adresaci rozporządzenia mogli jak najszybciej skorzystać ze wsparcia w ramach działania 4.5 „Wsparcie inwestycji o dużym znaczeniu dla gospodarki” Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, 2007-2013.

Rozporządzenie stanowić będzie program pomocowy w ramach wyłączeń grupowych i nie podlega notyfikacji do Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega w tym zakresie notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Celem rozporządzenia jest ustanowienie warunków udzielania pomocy publicznej na inwestycje o dużym znaczeniu dla gospodarki realizowane w ramach działania 4.5. „Wsparcie inwestycji o dużym znaczeniu dla gospodarki” Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka.

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na przedsiębiorców, ubiegających się o wsparcie inwestycji spełniającej kryteria inwestycji o dużym znaczeniu dla gospodarki, przyjęte przez Komitet Monitorujący PO IG oraz na podmiot udzielający pomocy.

3. Wpływ rozporządzenia na sektor finansów publicznych

Szacowana alokacja środków publicznych na realizację działania 4.5. w latach 2007-2013 wynosi 1 023 860 000 euro. Na wymienioną kwotę składają się środki z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w wysokości 870 281 000 euro oraz środki budżetu państwa w kwocie 153 579 000 euro. Kwota dofinansowania ze środków budżetu państwa w 2007 roku będzie wypłacana ze środków rezerwy celowej budżetu państwa (cz. 83 poz.8).

4. Wpływ rozporządzenia na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie stwarza warunki umożliwiające tworzenie nowych miejsc pracy.

5. Wpływ rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie stwarza warunki umożliwiające podniesienie konkurencyjności polskiej gospodarki. Wsparciem zostaną objęte inwestycje związane z zastosowaniem najnowszych rozwiązań technologicznych w sektorze produkcyjnym, stąd realizacja instrumentów wpłynie pozytywnie na zwiększenie nakładów na B+R, a także na wzrost innowacyjności przedsiębiorstw.

Aby móc osiągnąć zakładany poziom napływu inwestycji zagranicznych rzędu 10 mld USD rocznie oraz biorąc pod uwagę kryteria w ramach działania 4.5, wsparcie uzyska łącznie ok. 70 projektów produkcyjnych oraz ok. 130 projektów usługowych. Maksymalna przewidywana liczba projektów, które uzyskają wsparcie w danym roku to 28-29. Zgodnie z trendami obserwowanymi na świecie zakładany jest wzrost ilości projektów usługowych w przepływach BIZ, w stosunku do projektów produkcyjnych.

6. Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionów

Projektowane rozporządzenie ma pozytywny wpływ na sytuację oraz rozwój regionalny.

7. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia został przekazany celem zaopiniowania następującym podmiotom:

1. Pełnomocnik Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych
2. Prezes Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych
3. Prezes Zarządu Związku Miast Polskich
4. Prezes Unii Metropolii Polskich

5. Przewodniczący Związku Gmin Wiejskich RP
6. Prezes Zarządu Unii Miasteczek Polskich
7. Prezes Krajowej Izby Gospodarczej
8. Prezydent Konfederacji Pracodawców Polskich,
9. Prezydent Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”
10. Prezes Zarządu Business Centre Club

Projekt został także umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki.

W trakcie konsultacji zostały zgłoszone uwagi, dotyczące zarówno kwestii merytorycznych, jak i formalnych.

Uwagi dotyczyły m.in. kwestii ogólnych, jak preredagowanie treści projektu w celu zapewnienia jego większej przejrzystości oraz uzupełnienia lub doprecyzowania przepisów. Większość zgłoszonych uwag została uwzględniona, natomiast przyjęcie niektórych propozycji było niemożliwe z uwagi na wspólnotowe przepisy regulujące udzielanie pomocy publicznej. Dużo uwag dotyczyło wątpliwości związanych ze wskazanym w projekcie miernikiem innowacyjności wspieranych inwestycji. Uwagi te zostały wyjaśnione i uzgodnione na konferencji uzgodnieniowej, bez wprowadzania do projektu dodatkowych zapisów.

Do Ministra Gospodarki nie wpłynęły zgłoszenia podmiotów wyrażających zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.